

Den 15. september 2004 foretog jeg og to af embedets øvrige medarbejdere en inspektion af detentionen på politistationen på Frederiksberg. Den 16. september 2004 modtog jeg pr. post rapportmateriale til gennemgang. Rapportmaterialet gennemgås under pkt. 2.

Denne rapport har i en foreløbig udgave været sendt til Politimesteren på Frederiksberg og Justitsministeriet for at myndighederne kunne få lejlighed til at fremkomme med de eventuelle bemærkninger om faktiske forhold som rapporten måtte give anledning til. Politimesteren har fremsat bemærkning til et enkelt forhold, og politimesterens bemærkning er indarbejdet i denne rapport. Justitsministeriet har ikke fremsat bemærkninger til den foreløbige rapport.

1. Detentionen

Frederiksberg politis detentionslokaler ligger sammen med Frederiksberg politis venturum i en høj kælder under politistationen.

Indgang til detentionen sker via en sideindgang hvortil der er direkte adgang for politiets patruljevogne. Denne indgang ligger i en gård hvor politiets vogne har mulighed for at køre helt hen foran indgangen. Porten til gården kan lukkes.

Det er ikke umiddelbart muligt for uvedkommende at overvære indbringelse af anholdte ved denne indgang.

Fra indgangen fører en trappe ned til kælderetagen. Efter det oplyste giver det ikke problemer at føre anholdte ned ad trappen. Neden for trappen er visitationsskranken placeret i et gangareal til højre. Til venstre for trappen er detentionslokalerne og venturummene. Der findes desuden et kontor som tillige anvendes ved lægeundersøgelse. I kontoret er der bl.a. en pc.

Ved visitationsskranken er der aflåselige skabe til opbevaring af de tilbageholdtes genstande. I skranken lå et oplag af Rigspolitechefens vejledning om alkoholafvæning og -behandling, ”Hvor går du hen, når du går ud?”.

Detentionslokalerne og venterummene ligger i forlængelse af hinanden på gangen til venstre for trappen. Tættest på indgangsdøren ligger politistationens tre detentionslokaler der har numrene 4 til 6 (med lokale 6 tættest på indgangen). Herefter ligger de tre venterum.

På døren ind til detentionslokale 4 hang der på inspektionstidspunktet en seddel i A4-format hvoraf det fremgik at dette lokale ikke måtte benyttes på grund af istandsættelse. Frederiksberg politi havde således på inspektionstidspunktet reelt kun to detentionslokaler. Det blev oplyst at alle seks lokaler skal indrettes så de kan benyttes som både detention og venterum; alle seks lokaler var tidligere detentionslokaler, men efter rigspolitiets gennemgang af venterumsforholdene på politistationen på Frederiksberg den 2. februar 2004 er tre af lokalerne blevet ombygget til venterum (og de tidligere anvendte venterum nedlagt).

Jeg anmoder om nærmere oplysninger om denne indretning af alle seks lokaler så de kan anvendes både som detentioner og venterum, og om baggrunden for beslutningen herom.

Arealet foran lokalerne er rummeligt. Modsat lokalerne er der sat to rækker hylder op. Disse bruges blandt andet til opbevaring af de tæpper som de detentionsanbragte kan benytte.

Lokale 6 har en størrelse på ca. 7-8 m². Lokale 5 er lidt mindre.

Øverst i lokalernes endevæg er bunden af et vindue. Vinduerne er matterede og der kommer kun lidt lys ind i lokalet ad den vej. Jeg går ud fra at ruderne er brudsikre. En af ruderne havde brandmærker. Det blev oplyst at lokalerne også havde været

anvendt som venterum, og at brandmærkerne var påført før politiet ændrede procedure således at der nu i alle tilfælde sker visitation forud for indsættelse i såvel detention som venterum.

Væggene er hvidmalede, og cementgulvene er lysegrå. I lokalerne lå en madras på gulvet.

I dørene er der indkigshuller. Det varierede fra rum til rum hvor mange ridser der var i indkigshullerne.

I hvert lokale er der et gulvafløb med rist. I loftet er indbygget lamper, udluftningsriste, tv-overvågning og højttaler således at den vagthavende kan kommunikere med den detentionsanbragte.

På væggen ved siden af lokalernes døre er en kaldeknop med forbindelse til den vagthavende. De tekniske installationer i lokale 5 og 6 blev afprøvet og virkede. Det blev i den forbindelse oplyst at politistationen inden for meget kort tid ville få nyt overvågningsudstyr (bl.a. med farveskærm). Der var gjort klar hertil i et andet (større) lokale som fremover skulle fungere som vagtstue.

Lokalerne fremstod generelt i pæn stand. Indersiden af døren i lokale 5 var dog meget ridset.

Der var ingen fremspring eller løse skruer.

De fysiske forhold i detentionen på Frederiksberg (som på tidspunktet for inspektionen endnu ikke var færdigrenoveret) er efter min opfattelse gode. Lokalerne var generelt set i en god vedligeholdelsesmæssig stand, og de var rene.

At der er brandmærker i en af ruderne og ridser i indkigshullerne samt på indersiden af døren i lokale 5, kan enten skyldes at Frederiksberg politi ikke i alle tilfælde har foretaget en tilstrækkelig grundig visitation i henhold til Kundgørelse II, nr. 55, af

27. juni 2001 om detentionsanbringelse af berusede personer, § 13, stk. 3, eller at mærkerne og ridserne er lavet mens lokalerne også blev brugt som venterum, og før ændring af proceduren med hensyn til visitation. Da der nu i alle tilfælde sker visitation, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Derudover giver detentionslokalerne mig ikke anledning til bemærkninger.

2. Rapportgennemgang

Jeg bad under inspektionen om rapportmateriale vedrørende de sidste 10 detentionsanbringelser forud for varslingen den 14. juli 2004 af inspektionen. Jeg modtog med posten den 16. september 2004 10 detentionsrapporter. I et tilfælde fremgår det at den tilbageholdte blev kørt direkte hjem (en anholdelse den 23. juni 2004). Denne rapport indgår derfor ikke i gennemgangen nedenfor, bortset fra at den er nævnt sidst i dette afsnit. De 9 detentionsanbringelser som materialet herefter vedrører, fandt sted i perioden 27. februar 2004 til og med 5. juli 2004.

Nærmere regler om detentionsanbringelse er fastsat i Rigspolitechefens kundgørelse II, nr. 55, af 27. juni 2001 om detentionsanbringelse af berusede personer. Detentionsanbringelserne har alle fundet sted før den 1. august 2004 hvor lov nr. 444 af 9. juni 2004 om politiets virksomhed trådte i kraft. Denne lov indeholder nu hjemlen til detentionsanbringelse (§ 11, stk. 4). Efter lovens § 11, stk. 5, kan justitsministeren fastsætte nærmere bestemmelser om anbringelse i detention. Sådanne bestemmelser er fastsat i bekendtgørelse nr. 988 af 6. oktober 2004 om detentionsanbringelse. Efter bekendtgørelsens § 19 kan Rigspolitechefen fastsætte administrative forskrifter vedrørende benyttelsen af politiets detentioner mv.

Efter § 22, stk. 1, i kundgørelsen skal alle punkter i detentionsrapporten (kundgørelsens bilag 1 som er Rigspolitechefens blanket P152) udfyldes. Anvendelsen af denne blanket er ikke obligatorisk, men eventuelt anvendte lokale blanketter skal indeholde de oplysninger der er angivet i bilag 1 (detentionsrapporten), jf. Rigspolitechefens følgeskrivelse af 28. juni 2001 hvormed detentionskundgørelsen blev udsendt til

samlige politimestre og Politidirektøren i København. Én af de detentionsrapporter jeg har modtaget, er udfærdiget på Rigspolitichefens blanket P152. Det drejer sig om den ældste af rapporterne (fra den 27. februar 2004). Ved alle de efterfølgende detentionsanbringelser har Frederiksberg politi anvendt en lokal blanket (med overskriften ”Detentionsrapport”). Politiet synes således umiddelbart at være overgået til at anvende en lokal blanket.

Rigspolitichefens blanket P152 forudsætter afgivelse af en lang række (obligatoriske) oplysninger. Blanketten indeholder bl.a. felter til angivelse af generalia for den anholdte. Desuden er der felter til angivelse af dato og klokkeslæt for henholdsvis anholdelsen, indbringelsen til politistationen, fremstillingen for vagthavende, vejledning om retten til at få kontakt med pårørende eller arbejdsgiver, visitationen, anbringelsen i detentionen, såvel foreløbig som endelig anbringelse, lægetilkald, lægetilsyn, løsladelsen og udlevering af eventuelle tilbageholdte effekter.

Blanketten indeholder endvidere rubrikker til afkrydsning af om vedkommende er indsat i detentionen, overgivet til andre (fx bragt hjem), indbragt til hospital eller til forsorgshjem eller lignende. Der er endvidere et felt til afkrydsning af at der er indhentet udskrift fra kriminalregistret, og det er i parentes angivet at udskriften skal vedlægges. Desuden er der felter til afkrydsning af om den tilbageholdte efter vagthavendes vurdering er påvirket af alkohol, og i givet fald i hvilken grad, eller af andre berusende og/eller bedøvende midler (medicin/narkotika), og til angivelse af andre forhold (skader, spor). Videre er der felter til afkrydsning af om der er sket visitation efter kundgørelsens § 13, stk. 3 eller stk. 4, og felter til angivelse af hvem der har foretaget visitationen, og om der er frataget effekter (fx penge eller værdigenstande). Der er yderligere felter til notering af lægens bemærkninger, til oplysning om hvorvidt (og af hvem) den tilbageholdte har fået udleveret pjecen ”Hvor går du hen, når du går ud?”, eller en lokalt udarbejdet blanket/pjece om klageadgang, muligheden for skriftlig begrundelse for detentionsanbringelsen og muligheden for alkoholafvænnings- og -behandling, til oplysning om hvem der udleverede tilbageholdte effekter, og til den tilbageholdtes kvittering herfor. Endelig er der et felt til bemærkninger såfremt den pågældende ikke ønskede at kvittere.

På bagsiden af blanketten er der felter til notering af dato og klokkeslæt for tilsyn, navn på den der udfører tilsyn, og til bemærkninger i forbindelse hermed. Ovenover felterne er det anført at det ved angivelse af enten et F eller et E ud for hvert tilsyn skal markeres om der er tale om et tilsyn ved fremmøde eller om et elektronisk tilsyn. Hvis der er tale om et skærpet tilsyn, skal det markeres ved et S.

Den blanket som Politimesteren på Frederiksberg anvender, adskiller sig på nogle punkter fra blanket P152.

Ved angivelse af hvornår lægevagten er tilkaldt og fremme og angivelse af tidspunktet for foreløbig og endelig indsættelse samt visitation er det ikke obligatorisk på den anvendte blanket at angive på hvilken dato forløbet har fundet sted. Endvidere er en selvstændig angivelse af tidspunktet for visitation ikke obligatorisk. Justitsministeriet har i forbindelse med min inspektion den 26. februar 2003 af detentionen i Aalborg anført at der for at imødegå enhver tvivl om det præcise tidspunkt bør være plads til at notere både dato og klokkeslæt. Det skyldes at en tilbageholdelse kan foregå over to datoer (hen over midnat).

Der er ikke i den lokale blanket en rubrik til notering af om der er indhentet (og vedlagt) udskrift fra kriminalregistret.

I tilsynsrubrikkerne er der ikke ud for hvert tilsyn særskilte rubrikker til angivelse af eventuelle bemærkninger. Justitsministeriet har i forbindelse med den nævnte inspektion af detentionen i Aalborg anført at lokale blanketter skal indeholde sådanne separate rubrikker til angivelse af eventuelle bemærkninger i forbindelse med hvert enkelt tilsyn for at opfylde kravene i P152 til detentionsblanketter.

Det fremgår endvidere ikke af den lokale blanket hvem der har udleveret eventuelle penge og/eller effekter til den anholdte.

I den lokale blanket skal det (ligesom i P152) angives om den frihedsberøvede var narkopåvirket, men dette punkt fremstår snævrere end det tilsvarende punkt på blanket P152 hvor det skal angives om den pågældende er ”påvirket af andre berusende og/eller bedøvende midler (medicin/narkotika)”.

Ved angivelsen af vagthavendes vurdering af tilbageholdtes tilstand er der på den anvendte blanket tilføjet ædru og beruset som yderpunkter i skalaen for påvirkethed. Fra sagen vedrørende min inspektion af detentionen i Roskilde er jeg bekendt med at den anvendte skala har baggrund i en blanket som Rigspolitichefen i sin tid (før indførelsen af den faste promillegrænse i færdselssager) udfærdigede til brug for udfærdigelse af lægeerklæringer ved undersøgelse af spirituspåvirkethed. Politimesteren i Roskilde oplyste (i en udtalelse af 26. september 2000 til brug for et svar til Retsudvalget) at blankettens velkendte sondringer er brugt i Roskilde politis anholdelsesrapport der (dengang) også blev brugt ved detentionsanbringelser, fordi der ikke findes nogen anden autoriseret inddeling i grader af påvirkethed. Jeg tog dette til efterretning i en opfølgingsrapport af 10. april 2001.

Den nugældende detentionskundgørelse og bilagene hertil – detentionsblanketten der indeholder en skala uden de nævnte yderpunkter, og lægeerklæringen hvori der ikke er pligt/rubrikker til at angive graden af påvirkethed – er udsendt efterfølgende (den 28. juni 2001). Da udformningen af den rubrik som anvendes af (bl.a.) Frederiksberg politi, er egnet til at skabe forvirring om gradsvurderingen for så vidt det ikke tydeligt fremgår at inddelingen i grader altid angår beruselse, kan det spørgsmål rejses om denne udformning fortsat bør anvendes i lokale blanketter selv om sondringerne er velkendte af politiet.

Den blanket som Frederiksberg politi anvender, skal desuden indeholde oplysninger som ikke er obligatoriske efter blanket P152. Fx skal nummeret på det detentionslokale som anbringelsen sker i, angives. Endvidere er der mulighed for at notere om den pågældende var ophidset/hysterisk. Ved den vagthavendes vurdering af den frihedsberøvedes tilstand skal det anføres om der har været anvendt håndjern.

På den anvendte blanket er der, ud over vejledning om at den anholdte har mulighed for kontakt til pårørende eller arbejdsgiver, også mulighed for at angive at der er vejledt om kontakt til advokat, til læge og til ambassade, samt om der er udleveret vejledning til anholdte.

I samme rubrik skal det noteres om der er udleveret misbrugsfolder. Under inspektionen fik jeg oplyst at detentionsanbragte får udleveret folderen ”Hvor går du hen, når du går ud” ved løsladelsen. Jeg går derfor ud fra at det er den folder der sigtes til som misbrugsfolder i blanketten.

I øvrigt indeholder politimesterens blanket de samme oplysninger som blanket P152.

Det fremgår som tidligere nævnt af Rigspolitechefens følgeskrivelse af 28. juni 2001 til detentionskundgørelsen at eventuelt anvendte lokale blanketter skal indeholde de oplysninger der er angivet i detentionsrapporten.

Jeg henstiller på denne baggrund til Politimesteren på Frederiksberg at ændre den lokale blanket således at den som et minimum indeholder P152's obligatoriske rubrikker. Jeg beder om underretning om hvad min henstilling giver anledning til.

Efter kundgørelsens § 14, stk. 3, skal lægens eventuelle skriftlige bemærkninger til politiet foretages på kundgørelsens bilag 2 – lægeerklæring i forbindelse med detentionsanbringelse (P153). I alle 9 rapporter har lægen haft skriftlige bemærkninger, men blanket P153 har kun været anvendt i 5 tilfælde (i en af sagerne var de to sider af blanket P153 fotokopieret ned på en side). I 3 tilfælde er der anvendt en anden blanket med overskriften ”Lægeerklæring ved undersøgelse før detentionsanbringelse”. Denne blanket er udformet med tilsvarende rubrikker som i P153. Der er dog på denne blanket ikke rubrikker hvori den anholdtes adresse skal anføres, eller til angivelse af en eventuel måling af BAK (alkometer). I et tilfælde er bemærkningerne noteret på et blankt stykke papir påført lægens stempel og underskrift. Der synes ikke at ligge et gennemgående system til grund for valget af blanket.

Den lægeerklæring som er optrykt som bilag 2 (P153), er udarbejdet i samarbejde med den Almindelige Danske Lægeforening, og det fremgår af aftalen mellem Rigs-politichefen og Lægeforeningens Attestudvalg at der ikke (må) anvendes blanketter af anden udformning.

Selv om den blanket som Frederiksberg politi i nogle af tilfældene har anvendt til bemærkninger fra lægen til politiet, er udformet stort set som blanket P153, er det derfor beklageligt at politiet har anvendt denne blanket. Jeg går ud fra at politiet fremover alene vil anvende blanket P153.

Det er endvidere beklageligt at lægens bemærkninger i ét tilfælde (en anbringelse den 7. maj 2004) alene er noteret på et blankt stykke papir. Jeg anser dog dette som et enkeltstående tilfælde.

Det fremgår som nævnt af § 22, stk. 1, i detentionskundgørelsen at alle punkter i detentionsrapporten skal udfyldes. Det gælder naturligvis også når der anvendes lokale blanketter – i hvert fald for så vidt angår de obligatoriske oplysninger. I ingen af de 9 detentionsrapporter er der fuldt ud forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 22, stk. 1. Således er det fx i 7 af de 9 tilfælde ikke anført om visitation er sket efter bestemmelserne i kundgørelsens § 13, stk. 3 eller 4 (jf. herom pkt. 2.4.2.), og i 5 ud af de 9 sager er det ikke angivet i detentionsrapporten hvilken læge der har foretaget lægeundersøgelsen af den frihedsberøvede (jf. pkt. 2.2.).

På baggrund af Folketingets Ombudsmands inspektioner af politikredsens detentioner har Rigspolitichefen i en rundskrivelse af 15. januar 2003 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre indskærpet vigtigheden af at bestemmelserne i kundgørelsen følges, herunder at samtlige punkter anført i detentionsblanketten udfyldes. De rapporter som jeg har modtaget, ligger alle efter udsendelsen af denne indskærpelse.

Det er beklageligt at der i intet tilfælde fuldt ud er forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 22, stk. 1, og det på trods af Rigspolitechefens indskærpelse. Da rapporterne fra detentionen på Frederiksberg generelt set er mindre mangelfulde end de fleste af de rapporter som jeg hidtil har gennemgået i forbindelse med inspektion af detentioner, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold ud over at bemærke at jeg går ud fra at politimesteren vil overveje på ny at indskærpe overholdelsen af kundgørelsens § 22, stk. 1.

Der har én dag været tale om flere end én anbringelse i detentionen. Det drejer sig om den 5. juli 2004 hvor der var to anbringelser. Der er kun noteret løsladelsestidspunkt på den ene af detentionsrapporterne fra den pågældende dag, men i det andet tilfælde tilkendegav lægen i sin erklæring at den tilbageholdte burde undersøges yderligere på skadestuen. Der er ingen tilsynsnotater efter tidspunktet for lægetilsynet. Selv om det ikke fremgår udtrykkeligt af rapporten at den tilbageholdte blev kørt på skadestuen efter lægetilsynet, går jeg derfor ud fra at det skete, og at det skete umiddelbart efter lægetilsynet. De to tilbageholdte personer ses herefter ikke at have været i politiets varetægt samtidig.

Anbringelserne er under gennemgangen nedenfor angivet med dato for anbringelse i detentionen og – i det omfang der er forvekslingsmuligheder, jf. at der den 5. juli 2004 var to anbringelser – tillige med tidspunktet herfor.

Af Politiets Statistik for 2003 (www.politi.dk) fremgår det at der dette år var 27 detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer i Frederiksberg politikreds. (Dette er en halvering i forhold til 2002 hvor der ifølge statistikken for dette år var 54 detentionsanbringelser). Det fremgår endvidere at 3 spirituspåvirkede personer blev bragt til forsorghjem eller lignende. 5 personer blev indbragt på sygehuset og 11 blev bragt til hjemmet. Ifølge statistikken for 2002 blev en person dette år bragt til forsorghjem eller lignende, 6 personer til sygehuset og 14 til hjemmet.

I sagen vedrørende min inspektion af detentionen i Holbæk har jeg fået oplyst at de anførte tal i statistikken for 2002 er forkerte for en række af politikredsene. Under inspektionen af detentionen på Frederiksberg fik jeg oplyst at der i 2003 kun havde været 24 detentionsanbringelser og ikke 27 som det fremgår af statistikken for dette år.

Jeg beder politimesteren om at meddele mig hvis der er yderligere fejl i de nævnte tal for så vidt angår Frederiksberg politikreds.

I Rigspolicehufens følgebrev af 28. juni 2001 til kundgørelsen er det anført at politiet i stigende omfang skal bringe den berusede hjem hvis der er sikkerhed for at der i hjemmet er tilstedeværende voksne personer som på forsvarlig måde kan tage sig af den pågældende, og hvis politiet ud fra et ressourcensynspunkt har mulighed for at benytte sig af denne fremgangsmåde. Det er endvidere bl.a. anført at politikredsene mere generelt bør undersøge om der i den enkelte kreds findes forsorgshjem eller lignende som på forsvarlig måde kan tage sig af berusede personer. Under inspektionen blev det oplyst at årsagen til det drastiske fald i detentionsanbringelser hos Frederiksberg politi er at berusede personer i vidt omfang køres til deres hjem i stedet for at blive anbragt i detentionen. (Ifølge statistikken er der dog ikke sket en stigning i antallet af personer der er bragt til hjemmet – tværtimod).

Jeg har noteret mig at politiet således er opmærksom på det der er angivet i Rigspolicehufens følgebrev af 28. juni 2001 om at politiet under de angivne forudsætninger i stigende omfang skal bringe berusede hjem. Med hensyn til registrering i sådanne tilfælde henviser jeg til det straks nedenfor anførte.

Det fremgår af detentionsrapporten (og udtalelser fra Justitsministeriet i tidligere inspektionssager) at rapporten skal anvendes og udfyldes ikke kun for personer der indsættes i detentionen (jf. kundgørelsens § 1, stk. 2, nr. 4), men også for personer der i stedet overgives til andre (nr. 1), indbringes til hospital (nr. 2) eller indbringes

til forsorghjem eller lignende (nr. 3). Det samme gælder hvis der anvendes en lokal rapport.

I sagen vedrørende tilbageholdelsen den 23. juni 2004 hvor den tilbageholdte blev kørt direkte hjem, er der udfyldt en detentionsrapport. (Der er dog ikke sat kryds i den rubrik hvor det skal angives hvad der videre skete med den tilbageholdte). Så vidt ses anvender Frederiksberg politi således også detentionsrapport i de ovenfor nævnte tilfælde hvor der ikke sker indsættelse i detentionen.

For en ordens skyld og idet jeg henviser til det ovenfor anførte om tallene i statistikken for berusede der er bragt til hjemmet, beder jeg dog Frederiksberg politi oplyse hvorvidt detentionsrapporten altid anvendes og udfyldes for personer der ikke indsættes i detentionen, men i stedet overgives til andre (nr. 1), indbringes til hospital (nr. 2) eller indbringes til forsorghjem eller lignende (nr. 3).

2.1. Grundlaget for detentionsanbringelsen

Efter kundgørelsens § 1, stk. 1, skal politiet tage sig af personer der er ude af stand til at tage vare på sig selv på grund af indtagelse af alkohol eller andre berusende og/eller bedøvende midler, og som træffes under forhold der indebærer en fare for de pågældende selv eller andre eller den offentlige orden eller sikkerhed (berusede personer). Politiet skal efter stk. 2 tage stilling til om de pågældende skal tilbageholdes, fx med henblik på indsættelse i detentionen (stk. 2, nr. 4). Indsættelse i detentionen kan kun ske hvis mindre indgribende foranstaltninger (overgivelse til andre, fx hjemmet, eller indbringelse til hospital, forsorghjem eller lignende, jf. nr. 1-3) ikke findes tilstrækkelige til at afværge faren.

Personer der er tilbageholdt af politiet af andre grunde, må som udgangspunkt ikke anbringes i detentionen, jf. § 2, stk. 2. Hvis detentionen undtagelsesvis anvendes til anbringelse af ikke-berusede personer, finder kundgørelsen ikke anvendelse.

I 5 tilfælde er det afkrydset at der er sket detentionsanbringelse. (I 4 af disse tilfælde har den lokale blanket været anvendt, og det er tillige afkrydset hvilken detention den pågældende blev anbragt i). I de resterende 4 tilfælde er detentionsnummeret angivet uden at der er sket afkrydsning i rubrikken vedrørende detentionsanbringelse.

I 7 ud af de 9 sager er beruselse angivet som tilbageholdelsesårsag. I de 2 resterende tilfælde er tilbageholdelsesgrundlaget angivet som henholdsvis hærværk og overtrædelse af politivedtægten (angivet som PVT). Påvirkethedsgrad er i alle tilfælde angivet, og det fremgår således også i disse 2 tilfælde at de tilbageholdte var berusede. I nogle tilfælde er der desuden oplysning om (mulig) indtagelse af euforiserende stoffer. I 6 tilfælde er der gjort notater om den vagthavendes vurdering af den frihedsberøvedes tilstand (skader, spor mv.), mens der i de resterende 3 tilfælde intet er noteret i den pågældende rubrik – heller ikke at den vagthavende har vurderet den frihedsberøvedes tilstand og herefter ikke fundet noget relevant at anføre.

Jeg har ikke grundlag for en nærmere efterprøvelse af om betingelserne i kundgørelsens § 1, herunder stk. 3 hvorefter detentionsanbringelse kun kan ske hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke anses for tilstrækkelige til at afværge faren som angivet i stk. 1, har været opfyldte i de enkelte tilfælde.

Jeg lægger herefter til grund at anbringelserne har været i overensstemmelse med kundgørelsens § 1.

2.2. Lægeundersøgelse

Efter kundgørelsens § 12 skal der ved alle detentionsanbringelser ske lægeundersøgelse. Lægeundersøgelse skal efter bestemmelsen ske inden ”endelig” anbringelse i detentionen. Indtil den tilbageholdte er lægeundersøgt, er anbringelse i detentionen således foreløbig (og der skal i den periode føres et skærpet tilsyn med den pågældende), jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. Lægetilsyn skal efter § 14 foretages enten ved tilkald af læge, ved undersøgelse på skadestue eller ved tilkald af vagtlæge, alt efter hvad der under hensyn til tid og afstand må anses for mest hensigtsmæssigt.

Tidspunkt for lægeundersøgelse, lægens navn og lægens bemærkninger skal anføres i detentionsrapporten, jf. § 14, stk. 3. Hvis lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger, skal det som tidligere nævnt ske på blanket P153, jf. samme bestemmelses 2. pkt. og Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001. Som tidligere nævnt har Frederiksberg politi kun i 5 tilfælde brugt P153.

Jeg henviser i den forbindelse til det jeg har anført under pkt. 2.

Efter kundgørelsens § 14, stk. 2, skal lægeundersøgelsen belyse om den tilbageholdte er i en tilstand der taler imod anbringelse i detentionen.

I 8 ud af de 9 sager fremgår det af detentionsrapporten at der er tilkaldt læge, og at der var lægetilsyn med den tilbageholdte. I et tilfælde (en anbringelse den 5. juli 2004 kl. 16.40) fremgår det af rapporten at der blev tilkaldt læge, men det fremgår ikke at der blev foretaget lægetilsyn. Det fremgår dog af en udfyldt lægeerklæring i sagen.

Der har således været lægetilsyn i alle tilfælde i overensstemmelse med kundgørelsens § 12.

Tilsynet er sket ved seks forskellige læger.

Politiet på Frederiksberg har en aftale (som har eksisteret gennem flere år) om lægetilsyn med detentionsanbragte. Denne aftale omfatter tillige Gladsaxe, Glostrup og Hvidovre politikredse og involverer i alt seks læger. Af materiale som jeg har modtaget fra Politimesteren på Frederiksberg herom, fremgår det at ordningen dækker hverdage mellem kl. 16.00 og 7.00, og hele døgnet i weekenden og på helligdage med vagtskifte kl. 8.00. For at imødekomme et ønske fra politikredsene om dækning på hverdage i dagtimerne har embedslægen i brev af 21. juni 2004 anbefalet at un-

dersøgelse på hverdage mellem kl. 7.00 og 16.00 foregår på skadestuen eller ved forsøg på tilkald på mobiltelefon af en af to af de læger der indgår i ordningen. Der udarbejdes en oversigt hver måned hvoraf det fremgår hvem der har vagten de enkelte dage, og på hvilke telefonnumre de træffes.

Det blev under inspektionen oplyst at politiet med hensyn til psykisk syge der drikker sig fulde, desuden har etableret et samarbejde med Frederiksberg Hospital, distriktspsykiatrien og Socialdirektoratet.

Jeg anmoder om nærmere oplysninger om dette samarbejde.

Som angivet tidligere er lægens skriftlige bemærkninger i 8 tilfælde afgivet på en særlig blanket (i 5 tilfælde blanket P153). Der er efter de gældende regler intet til hinder for at lægen også afgiver (skriftlige) bemærkninger i detentionsrapporten. Det er ikke sket i de detentionsrapporter jeg har modtaget fra Frederiksberg politi. I et tilfælde (en anbringelse den 7. april 2004) har politiet gengivet lægens bemærkninger i feltet til lægens bemærkninger, og i et andet tilfælde er det i tilsynsrubrikken i forbindelse med lægetilsynet anført at detentionsanbringelse (efter lægens vurdering) var ”ok” (en anbringelse den 27. februar 2004).

2.2.1. Tidspunktet for tilkald af læge

Tidspunktet for tilkald af læge skal ligeledes anføres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 6, 2. pkt.

I alle 9 tilfælde er tidspunktet for tilkald af læge angivet i detentionsrapporten.

Der er ikke i kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske tilkald af læge. Dog er det i kundgørelsens § 6 anført at politiet under transporten til politistationen skal underrette vagthavende om tilbageholdelsen, og at den vagthavende herefter – dvs. allerede mens politiet er på vej til politistationen med

den berusede – skal tilkalde en læge med henblik på lægeundersøgelse af den tilbageholdte. Denne bestemmelse har til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolicehens følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre. (Ifølge § 5 i den nye detentionsbekendtgørelse skal der dog ikke ske tilkald af læge under transporten hvis transporttiden er af kortere varighed).

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse. Dette forudsætter at tilkald af læge sker snarest muligt efter underretningen af vagthavende efter kundgørelsens § 6 (med henblik på at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte kan ske snarest muligt efter indbringelsen).

Tidspunktet for underretningen af vagthavende (under transporten, jf. kundgørelsens § 6) er ikke angivet i noget tilfælde, og der skal ifølge kundgørelsen heller ikke gøres notat herom.

Det er derfor ikke muligt at se hvor lang tid der gik fra underretningen af vagthavende til tilkaldet af læge. Da tidspunktet for indbringelsen kun fremgår i det tilfælde hvor blanket P152 har været anvendt, tager det følgende i de øvrige sager udgangspunkt i tidspunktet for fremstilling for vagthavende (som jeg går ud fra er sket kort tid efter indbringelsen, jf. pkt. 2.4.1.). I sagen med blanket P152 er der noteret samme tidspunkt for indbringelse og fremstilling, og der sondres derfor ikke mellem denne og de øvrige sager.

I alle 9 sager skete tilkald af læge efter tilbageholdtes fremstilling for vagthavende – og dermed efter indbringelsen.

På denne baggrund og idet jeg henviser til bestemmelsen i kundgørelsens § 6, beder jeg politimesteren om at oplyse nærmere om praksis med hensyn til underretning af vagthavende under transporten til politistationen og tilkald af læge efter denne underretning.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilkald der sker mere end 10-15 minutter efter indbringelsen til politistationen, ikke er snarest muligt. Min udtalelse er udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørelse hvor der ikke var en bestemmelse som den nugældende kundgørelses § 6 der, som allerede nævnt, har til hensigt at fremrykke tidspunktet for lægetilkald.

Hurtigste tilkald skete 5 minutter efter fremstillingen for vagthavende. I 4 tilfælde gik der mere end 15 minutter efter fremstillingen for vagthavende (henholdsvis 16, 27, 40 og 44 minutter) før der blev tilkaldt læge – og dermed mindst samme antal minutter efter indbringelsen.

Det er efter min opfattelse beklageligt at tilkald i 3 tilfælde skete væsentligt mere end 10-15 minutter efter indbringelsen/fremstillingen.

2.2.2. Tidspunktet for lægetilsyn

Der er ikke i kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske undersøgelse ved læge. Men som nævnt under pkt. 2.2.1. har kundgørelsens § 6 om tilkald af læge til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er, som også nævnt under pkt. 2.2.1., at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse. Dette forudsætter at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte sker snarest muligt efter indbringelsen.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilsyn der sker mere end en time efter indbringelsen, efter min opfattelse ikke er snarest muligt. Min udtalelse herom er udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørel-

se der ikke havde en bestemmelse som den nugældende kundgørelses § 6 der har til hensigt at fremrykke tidspunktet for lægetilkald (og dermed lægetilsyn).

Tidspunktet for indbringelsen fremgår som nævnt kun i et tilfælde, men kun ved 5 ud af de 9 anbringelser har lægetilsynet fundet sted inden for en time efter fremstillingen. I 4 tilfælde er der således gået mere end en time fra den tilbageholdte blev (indbragt og) fremstillet for vagthavende, til der blev foretaget lægetilsyn. Det drejer sig om anbringelser den 5. juli 2004 kl. 22.33, 27. februar 2004, 1. maj 2004 og 7. maj 2004 hvor der gik mellem 1 time og 15 minutter og 1 time og 30 minutter fra fremstillingen til lægetilsynet. Der gik i sagerne henholdsvis 31 minutter, 43 minutter, 1 time og 3 minutter og 1 time og 11 minutter fra lægen blev tilkaldt, til lægen mødte. Tilkald skete henholdsvis 44 minutter, 40 minutter, 27 minutter og 13 minutter efter fremstillingen for vagthavende.

Det er efter min opfattelse beklageligt at der i 4 tilfælde forløb mere end en time før der fandt lægetilsyn sted med den tilbageholdte. Jeg er klar over at det i 2 af tilfældene i hovedsagen skyldes den tid der gik fra tidspunktet for tilkald til lægens fremmøde (over en time i begge tilfælde), men i det ene af disse tilfælde skete tilkald også sent (27 minutter efter fremstillingen). I de 2 andre tilfælde var lægen fremme henholdsvis 31 minutter og 43 minutter efter tilkaldet, og de (relativt) sene lægetilsyn skyldes derfor hovedsageligt de sene lægetilkald som jeg har kritiseret ovenfor. (Henholdsvis 40 og 44 minutter efter fremstillingen).

Under inspektionen fik jeg oplyst at der ikke generelt er problemer med at etablere lægetilsyn inden for en rimelig tid. Efter min gennemgang af sagerne er det mit indtryk at tilsyn generelt sker rimelig hurtigt idet lægen som nævnt kun i 2 tilfælde har været fremme mere end – og i begge tilfældene ikke ret meget mere end – 1 time efter tilkaldet.

2.3. Oplysninger fra kriminalregistret

Efter kundgørelsens § 13, stk. 2, skal den vagthavende inden der foretages visitation (og foreløbig anbringelse i detentionen), indhente oplysninger om den tilbageholdte i

kriminalregistret, herunder med henblik på at afgøre om der ved endelig detentionsanbringelse skal iværksættes et skærpet tilsyn, jf. § 19. Oplysningerne skal udprintes og opbevares sammen med detentionsrapporten i overensstemmelse med reglerne i § 22, stk. 3 (i minimum 2 år).

På blanket P152 er der et felt til afkrydsning af om der er indhentet udskrift fra kriminalregistret med angivelse af at udskriften skal vedlægges. I forbindelse med anbringelsen den 27. februar 2004 hvor blanket P152 er anvendt, er det ikke markeret at der er (indhentet oplysninger og) foretaget udskrift fra kriminalregistret. På den lokale blanket som efterfølgende er anvendt af Frederiksberg politi, er der som nævnt under pkt. 2 ikke en rubrik til notat om hvorvidt der er foretaget udskrift. I intet tilfælde er der vedlagt en udskrift fra kriminalregistret, og det fremgår ikke i øvrigt at der er indhentet oplysninger fra kriminalregistret.

Det er beklageligt at der enten ikke er indhentet oplysninger i kriminalregistret i overensstemmelse med kundgørelsens § 13, stk. 2, eller ikke er gjort notat herom. Jeg henviser i den forbindelse også til Rigspolitechefens indskærpelse i rundskrivelsen af 15. januar 2003. Jeg går dog ud fra at den manglende afkrydsning i sagen fra den 27. februar 2004 og notat i de øvrige sager (samt den manglende vedlæggelse af udskrifter) ikke er udtryk for at der ikke er indhentet oplysninger i kriminalregistret, men at der i alle tilfælde indhentes – og således også i de konkrete tilfælde er indhentet – sådanne oplysninger.

På denne baggrund foretager jeg mig ikke mere vedrørende spørgsmålet om hvorvidt der er indhentet oplysninger i kriminalregistret. For så vidt angår de manglende rubrikker i den lokale blanket vedrørende indhentelse af oplysninger fra kriminalregistret henviser jeg til pkt. 2. Hvis der ikke har været foretaget udskrift, går jeg desuden ud fra at politimesteren vil indskærpe at kundgørelsens § 22, stk. 3, iagttages.

2.4. Fremstilling og visitation mv.

Efter kundgørelsens § 8 skal den tilbageholdte ved ankomsten til politistationen straks fremstilles for den vagthavende der indfører den pågældendes data og tidspunkterne for tilbageholdelsen og fremstillingen i detentionsrapporten og i POLSAS.

2.4.1. Fremstilling

I lighed med blanket P152 er der på den lokale blanket for Frederiksberg politi rubrikker til angivelse af hvornår den tilbageholdte er fremstillet for vagthavende. Men da der i modsætning til blanket P152 ikke er en rubrik til angivelse af tidspunktet for indbringelse, er det ikke muligt i de sager hvor den lokale blanket har været anvendt, at se om fremstilling for vagthavende er sket straks ved ankomsten til politistationen, og dermed om § 8 har været overholdt. Jeg går dog ud fra at fremstilling normalt sker umiddelbart efter indbringelsen, og jeg går endvidere som tidligere nævnt ud fra at det også er sket i (alle) de sager som jeg har modtaget.

I alle 9 sager er det anført hvem der er fremstillet for, og tidspunktet herfor. Det fremgår ikke af blanketten i de tilfælde hvor den lokale blanket har været anvendt, at den der er fremstillet for, er den vagthavende.

Jeg går ud fra at de tilbageholdte i overensstemmelse med kundgørelsen kun bliver fremstillet for vagthavende, og at det således er vagthavende der refereres til i rubrikken vedrørende fremstilling i den lokale blanket.

2.4.2. Visitation mv.

Efter kundgørelsens § 13, stk. 1, skal der inden den foreløbige anbringelse i detentionen, og inden lægeundersøgelsen bliver foretaget, ske visitation af den tilbageholdte.

Efter kundgørelsens § 13, stk. 3, skal den tilbageholdte ved visitationen fratages penge og værdigenstande samt i øvrigt alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Samtlige lommer skal tøm-

mes, og vrangen skal vendes ud hvis det er muligt. Ved visitationen bør der så vidt muligt medvirke to polititjenestemænd til undersøgelse af den tilbageholdte.

Hvis omstændighederne tilsiger en visitation der kan krænke blufærdigheden, må denne visitation alene foretages af personer af samme køn som den tilbageholdte, jf. § 13, stk. 4. Er det ikke muligt at gennemføre en sådan visitation inden endelig detentionsanbringelse, foretages foreløbigt en visitation efter stk. 3. Den tilbageholdte skal herefter undergives et skærpet tilsyn, jf. § 19, indtil visitation, som beskrevet i § 13, stk. 4, 1. pkt., har fundet sted.

Efter bestemmelsen i § 13, stk. 5, skal effekter der fratages en tilbageholdt, holdes adskilt fra effekter der tilhører andre tilbageholdte. Penge og værdigenstande samt navnene på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten.

Der er (også) i den lokale blanket felter til angivelse af hvem visitationen er foretaget af, efter hvilken bestemmelse i kundgørelsen visitationen er foretaget, og til angivelse af eventuelle fratagne effekter – i form af en opdeling til angivelse af penge hvor det specifikt skal angives hvilke sedler det drejer sig om, og hvor stor en del af beløbet der er i mønter, og til angivelse af andre værdier; i blanket P152 skal det angives hvilke effekter der er frataget, ”f.eks.” penge og værdigenstande.

Det er i alle 9 sager med angivelse af initialer noteret hvem der har visiteret den tilbageholdte.

I sagen vedrørende min inspektion den 24. oktober 2001 af detentionen i Slagelse har jeg taget til efterretning at det – uanset at det i kundgørelsens § 13, stk. 5, er anført at ”navnene” på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten – er tilstrækkeligt at anvende initialer, forudsat at det er muligt på en sikker måde, fx via POLSAS, at identificere den polititjenestemand som har de pågældende initialer.

Idet jeg går ud fra at denne betingelse er opfyldt, har jeg herefter ingen bemærkninger til at de pågældende polititjenestemænds identitet er angivet ved initialer.

I ingen af sagerne er det noteret at der har været to polititjenestemænd om at foretage visitationen, som der så vidt muligt bør være efter kundgørelsens § 13, stk. 3.

Jeg anmoder Politimesteren på Frederiksberg om at udtale sig om hvorvidt visitation som regel kun foretages af en polititjenestemand.

Kun i 3 ud af de 9 tilfælde (anbringelser den 23. maj, 7. maj og 1. maj 2004) er det angivet efter hvilken bestemmelse der er visiteret. I 2 af de 9 tilfælde (anbringelser den 7. april og 7. februar 2004) var de tilbageholdte kvinder. Det fremgår ikke i nogen af disse sager efter hvilken bestemmelse visitationerne er sket.

Jeg går ud fra at Frederiksberg politi foretager visitation efter reglerne i kundgørelsens § 13, stk. 3 og 4. Det er beklageligt at der kun i 3 tilfælde er sket afkrydsning af efter hvilken bestemmelse i kundgørelsen visitationen er foretaget.

Det er som tidligere nævnt ikke i den lokale blanket obligatorisk at angive et selvstændigt klokkeslæt for foretagelse af visitation. Angivelse af visitation sker i sammenhæng med fremstilling hvor der angives et tidspunkt.

Jeg formoder at årsagen til at der ikke er tilføjet en rubrik til selvstændig angivelse af tidspunkt for visitation på Frederiksberg politis lokale blanket, er at visitation sker i umiddelbar tilknytning til fremstilling for vagthavende. Jeg henviser til min henstilling under pkt. 2 om justering af blanketten og min gengivelse dette sted af Justitsministeriets udtalelse i sagen vedrørende min inspektion af detentionen i Aalborg.

I 2 tilfælde er visitation og (foreløbig) detentionsanbringelse sket samtidig. Det drejer sig om anbringelser den 7. april 2004 og 20. juni 2004.

Jeg tager dette som et udtryk for upræcis udfyldelse af detentionsrapporten og ikke som et udtryk for at kundgørelsens § 13, stk. 1, hvorefter visitationen skal ske inden den foreløbige anbringelse, ikke har været overholdt.

I de resterende 7 tilfælde skete foreløbig anbringelse i detentionen mellem 3 og 10 minutter efter visitationen.

I alle tilfælde på nær 3 er der gjort notat om at den tilbageholdte er frataget penge, og det fremgår hvor mange penge det drejer sig om. I de 3 tilfælde hvor der ikke er gjort notat om fratagne penge (og heller ikke andre værdier), er det udtrykkeligt nævnt at der ikke var nogen penge.

Med hensyn til andre effekter/værdigenstande fremgår det i et tilfælde ved angivelse af et minus i feltet om andre værdier at der ikke blev frataget sådanne genstande, mens der ikke er oplysning herom i de øvrige sager. I et tilfælde fremgår det dog af den tilbageholdtes kvittering som er skrevet på et særskilt stykke papir, at den pågældende fik frataget både penge og personlige effekter. I 2 af de 3 tilfælde hvor det oplyses at der ikke blev frataget penge, er der kvitteret for udlevering af ”effekter/kontanter”. Jeg går derfor ud fra at der er frataget effekter i disse to tilfælde.

Jeg har tidligere tilkendegivet at det – hvis der ikke er noget at fratage den pågældende – efter min opfattelse er hensigtsmæssigt at angive at der ikke er fundet effekter at fratage, selv om der efter kundgørelsen (og blanketten) alene er pligt til at gøre notat om det der er frataget, og selv om dette for så vidt allerede følger af oplysningen om at der er sket visitation. Rigspolicechefen har i den tidligere nævnte rundskrivelse af 15. januar 2003 erklæret sig enig i at det bør noteres i detentionsrapporten såfremt der ikke er taget effekter fra den tilbageholdte. Rigspolicechefen har oplyst at

denne oplysning vil blive medtaget ved en kommende revision af kundgørelsen og detentionsrapporten.

Som nævnt er der en sådan notering i de 3 tilfælde hvor der ikke er frataget penge.

Jeg går ud fra at politiet fremover ikke kun for så vidt angår penge, men også for så vidt angår andre (værdi)genstande vil gøre notat om hvorvidt der er frataget sådanne genstande (og i givet fald hvilke andre genstande det drejer sig om).

Efter kundgørelsens § 22, stk. 2, skal en tilbageholdt der er frataget effekter der skal udleveres til denne, anmodes om at kvittere herfor i detentionsrapporten, og der er en rubrik til kvittering fra den tilbageholdte. I den lokale blanket er der desuden en rubrik til ”SÆRLIGE BEMÆRKNINGER (bespisning, aftaler om underretning, tilkald, sags-husk og påtegning her, såfremt frihedsberøvede ikke ønsker at kvittere for udlevering af effekter)”. Jeg går ud fra at rubrikken – ligesom rubrikken nederst på blanket P152 – tager sigte på om muligt at angive årsagen hvis den tilbageholdte ikke vil kvittere.

I 6 af de 9 tilfælde er der som nævnt blevet frataget effekter og/eller penge. I 4 af de 6 tilfælde har den tilbageholdte kvitteret for udlevering heraf ved løsladelsen, i et tilfælde som nævnt på et separat stykke papir. I 2 tilfælde hvor det er noteret at der er frataget penge, er der således ikke kvitteret for udlevering heraf, og rubrikken ”særlige bemærkninger” er endvidere ikke blevet udfyldt (anbringelser den 5. juli 2004 kl. 16.40 og den 1. maj 2004). I 2 af de 3 tilfælde hvor det er oplyst at der ikke blev frataget penge, og hvor der ikke er notat om hvorvidt der er frataget effekter, er der som nævnt ovenfor kvitteret for udlevering af penge og/eller effekter.

Jeg går som nævnt under pkt. 2 ud fra at politimesteren vil overveje at indskærpe notatpligten – på dette punkt også uafhængigt af det udleverede beløbs størrelse (henholdsvis 2,75 kr. og 3 kr. i de 2 tilfælde hvor der ikke er kvitteret for tilbagelevering af fratagne penge). Jeg går i øvrigt ud fra at den manglende kvittering eller ud-

fyldelse af feltet vedrørende nægtelsen heraf i de 2 tilfælde ikke er udtryk for at de pågældende ikke har fået udleveret deres penge (og eventuelle effekter) ved løsladelsen.

2.5. Tilsyn

Efter § 17, stk. 1, i kundgørelsen har vagthavende ansvaret for at der føres et effektivt tilsyn med detentionsanbragte personer. Efter kundgørelsens § 18, stk. 1, skal tilsyn ske ved fremmøde i detentionen så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time. Er den detentionsanbragte tilset to gange ved fremmøde, og er der ikke påvist forhold ved anbragtes tilstand der nødvendiggør at fremtidige tilsyn sker ved fremmøde i detentionen, kan de efterfølgende tilsyn efter bestemmelsens stk. 2 ske via lytte- og overvågningsudstyr der er godkendt af rigspolitiet til elektronisk overvågning. Selve detentionsanbringelsen udgør ikke et tilsyn.

Jeg går ud fra at ikke kun det nye overvågningsudstyr, men også det udstyr som Frederiksberg politi har anvendt før dette, er/var godkendt af rigspolitiet.

Tilsyn via lytte- og overvågningsudstyr skal ske så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt, og mindst en gang hver halve time, jf. kundgørelsens § 18, stk. 3. Opstår der under denne form for tilsyn tvivl om den detentionsanbragtes tilstand, skal der straks iværksættes tilsyn ved fremmøde.

Når tilsyn ved fremmøde eller ved elektronisk overvågning er udført, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. § 18, stk. 5. Det skal efter bestemmelsen tillige anføres om tilsynet er sket elektronisk eller ved personligt fremmøde (ved angivelse af E eller F, jf. angivelsen på detentionsrapporten ovenover tilsynsrubrikkerne).

I nærmere angivne tilfælde skal der ske et skærpet tilsyn med den tilbageholdte. Det er fx tilfældet i tiden indtil lægeundersøgelse har fundet sted, dvs. mens anbringelsen er foreløbig, jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. Ved et skærpet tilsyn forstås efter § 19, stk. 1, et tilsyn der er mere, eller efter omstændighederne betydeligt mere, intensivt end det tilsyn der er fastsat ved § 18. (Ifølge § 15, stk. 2, i detentionsbekendtgørelsen forstås ved et skærpet tilsyn et tilsyn hvor den detentionsanbragte tilses hyppigere end én gang hver halve time – og som efter omstændighederne kan indebære konstant overvågning).

Et skærpet tilsyn kan kun ske ved fremmøde i detentionen, jf. § 19, stk. 2. Er der iværksat et skærpet tilsyn, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. § 19, stk. 3. (Det skal angives ved et S, jf. angivelsen på detentionsrapporten ovenover tilsynsrubrikkerne).

I Frederiksberg politis detentionsrapport er der – ligesom på blanket P152 – forskellige felter til angivelse af henholdsvis den foreløbige og den endelige detentionsanbringelse. Der er hermed tilvejebragt det nødvendige retlige udgangspunkt for en effektiv kontrol med det efterfølgende tilsyn med den detentionsanbragte.

I 8 af de 9 tilfælde er tilsynsskemaet på bagsiden af rapporten udfyldt. I det sidste tilfælde (en anbringelse den 1. maj 2004) blev den tilbageholdte transporteret til en skadestue efter lægetilsynet. Den pågældende var tilbageholdt på politistationen 1 time og 43 minutter før vedkommende blev bragt til skadestuen.

Jeg anmoder Politimesteren på Frederiksberg om at oplyse hvorfor der ifølge rapporten ikke er ført tilsyn i tidsrummet fra den foreløbige indsættelse til den tilbageholdte blev bragt til skadestuen.

Sagen vedrørende anbringelsen den 1. maj 2004 indgår ikke i den videre gennemgang vedrørende tilsyn, da der som nævnt ikke er foretaget – eller ikke er noteret at der er foretaget – tilsyn.

2.5.1. Det første tilsyn

I 2 tilfælde (anbringelser af henholdsvis 5. juli 2004 kl. 16.40 og 31. maj 2004) er det første tilsyn noteret som foretaget på samme tidspunkt som den foreløbige detentionsanbringelse. Da selve detentionsanbringelsen ikke udgør et tilsyn, jf. kundgørelsens § 18, stk. 2, sidste pkt., har jeg ved min vurdering af om der har været forholdt i overensstemmelse med § 18, set bort fra det pågældende tilsyn. I sagen vedrørende anbringelsen den 31. maj 2004 bliver det andet noterede tilsyn kl. 13.34 at betragte som det første tilsyn. I sagen vedrørende anbringelsen den 5. juli 2004 kl. 16.40 er der ikke noteret yderligere tilsyn. Der er således slet ikke foretaget – eller i hvert fald ikke noteret – tilsyn, jf. kundgørelsens § 18, stk. 2, sidste pkt. Af rapporten i sagen fremgår det at den tilbageholdte kl. 17.35 blev undersøgt af læge der konkluderede at den tilbageholdte burde undersøges yderligere på en skadestue. Det fremgår ikke af sagen at (og hvornår) den tilbageholdte blev bragt til en skadestue, men jeg går som tidligere nævnt ud fra at det skete umiddelbart efter lægetilsynet.

Jeg beder Politimesteren på Frederiksberg oplyse hvorvidt der i det pågældende tilfælde er foretaget tilsyn ud over lægetilsynet. Såfremt der ikke er foretaget yderligere tilsyn i de minimum 55 minutter den tilbageholdte befandt sig på politistationen, beder jeg politimesteren udtale sig om grunden hertil.

Da der ikke er oplysning om (andre) tilsyn i denne sag, medtages den ikke i den videre gennemgang vedrørende tilsyn.

I 5 af de 7 tilfælde der herefter indgår i den efterfølgende gennemgang, blev det første tilsyn foretaget inden for 30 minutter efter anbringelsen i detentionen. I de resterende 2 tilfælde blev det første tilsyn foretaget inden for 40 minutter efter anbringelsen i detentionen. I det ene af disse 2 tilfælde var det første tilsyn et lægetilsyn.

Om intensiteten af tilsynene henviser jeg til det som jeg har anført nedenfor under pkt. 2.5.4.

2.5.2. Tidspunktet for det sidste tilsyn

I alle de 7 undersøgte sager vedrørende tilsyn er der noteret tidspunkt for løsladelse.

Med hensyn til vurderingen af sidste tilsyn i forhold til løsladelsen er jeg opmærksom på at der fra det tidspunkt hvor den tilbageholdte udtages af detentionen, og til vedkommende løslades, medgår tid til udlevering af eventuelle fratagne effekter og penge, til eventuelt toiletbesøg og til eventuel afhøring. (Tidspunktet for udtagelse af detentionen er ikke anført – og skal ikke anføres. Rigspolitichefen har i brev af 15. januar 2003 oplyst at det vil blive medtaget ved revision af kundgørelsen og detentionsrapporten).

I 5 af de 7 tilfælde blev det sidste tilsyn foretaget inden for 40 minutter før løsladelsen. I 2 af disse tilfælde (anbringelser den 23. maj 2004 og 7. februar 2004) er det sidste tilsyn noteret som foretaget samtidig med løsladelsen. Det forudgående tilsyn blev i disse 2 sager foretaget henholdsvis 34 og 30 minutter tidligere.

I de resterende 2 af de 7 tilfælde (anbringelser den 31. maj 2004 og den 7. maj 2004) er der gået henholdsvis 1 time og 22 minutter og 2 timer og 49 minutter. I ingen af sagerne fremgår det hvorfor de pågældende tilsyneladende har været tilbageholdt uden tilsyn den sidste del af anbringelsen før løsladelsen. (Vedrørende anbringelsen den 7. maj 2004 er der i detentionsrapporten noteret et minus midt mellem feltet for endelig anbringelse, som ikke er udfyldt, og feltet for bragt til skadestue. Da der er tilsynsnotater, fremgår det heraf at der er sket endelig anbringelse i detentionen, og at minusset således angiver at der ikke er sket indbringelse til skadestue).

Det er efter min opfattelse beklageligt at der for så vidt angår anbringelserne den 31. maj 2004 og den 7. maj 2004 enten ikke er ført tilsyn med de tilbageholdte i den sidste del af anbringelsen eller ikke er gjort notat herom.

2.5.3. Intervallet mellem tilsyn

Størstedelen (50 ud af i alt 73) af de mange tilsyn der er ført i de 7 tilfælde som min gennemgang af tilsyn angår, er ført med intervaller på højst en halv time. De resterende tilsyn er ført med intervaller på mellem 30 minutter og 45 minutter. I et enkelt tilfælde gik der dog en time og i et andet 54 minutter mellem to tilsyn.

Efter min gennemgang af sagerne er det mit indtryk at Frederiksberg politi – bortset fra de to enkeltstående tilfælde – har ført tilsyn i overensstemmelse med kundgørelsens § 18, stk. 1, 2. pkt.

Det bemærkes at det ikke umiddelbart er muligt for mig at efterprøve om tilsynene er sket "så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt", jf. kundgørelsens § 18, stk. 1, 1. pkt. Jeg har imidlertid ikke grund til at tro at det ikke skulle være tilfældet.

2.5.4. Skærpet tilsyn

Som nævnt skal der føres et skærpet tilsyn med den tilbageholdte mens anbringelsen er foreløbig, jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. Ved et skærpet tilsyn forstås efter § 19, stk. 1, et tilsyn der er mere, eller efter omstændighederne betydeligt mere, intensivt end tilsyn efter § 18. (Ifølge § 15, stk. 2, i detentionsbekendtgørelsen et tilsyn der er hyppigere end hver halve time, jf. pkt. 2.5.). Et skærpet tilsyn kan kun ske ved fremmøde, jf. § 19, stk. 2.

Som ligeledes nævnt er detentionsanbringelsen foreløbig indtil lægeundersøgelse har fundet sted, jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. Tidspunktet for lægens tilsyn (fremmøde) er angivet i alle tilfælde, og det fremgår heraf at lægetilsyn i alle tilfælde fandt sted efter anbringelse i detentionen. Der var således en foreløbig detentionsanbringelse i alle 7 tilfælde.

De foreløbige anbringelser varede henholdsvis 26, 40, 40 og 52 minutter samt 1 time og 17 minutter, 1 time og 19 minutter og 1 time og 20 minutter.

I det tilfælde hvor den foreløbige anbringelse varede 26 minutter, og i et af de tilfælde hvor anbringelsen varede 40 minutter, blev der ikke mellem den foreløbige anbringelse og lægeundersøgelsen ført tilsyn med de pågældende.

I et af de øvrige tilfælde (anbringelsen den 7. maj 2004) blev der ført tilsyn med den tilbageholdte fem gange ved fremmøde inden lægen var fremme. Tilsyn blev ført med intervaller på mellem 4 og 30 minutter.

I et andet tilfælde (anbringelsen den 5. juli 2004 kl. 22.33) blev der ført to tilsyn ved fremmøde inden lægeundersøgelsen som fandt sted 1 time og 12 minutter efter den foreløbige anbringelse. Første tilsyn fandt sted 25 minutter efter anbringelsen, men på den kopi af detentionsrapporten som jeg har modtaget vedrørende denne anbringelse, er det ikke muligt at se hvornår det andet tilsyn fandt sted. Det skyldes at der på en tidligere kopi eller på den originale detentionsrapport er lavet et hul med en hulmaskine gennem minuttallet for det sidste af de to ovennævnte tilsyn.

I 2 andre tilfælde (anbringelserne den 31. maj og 20. juni 2004) er der ført et elektronisk tilsyn i perioden mellem den foreløbige indsættelse og lægeundersøgelsen som fandt sted henholdsvis 52 og 40 minutter efter den foreløbige anbringelse.

Ved den sidste anbringelse (den 7. februar 2004) blev der ført to tilsyn under den foreløbige anbringelse. Tilsynene er foretaget med 30 minutters intervaller. Det første tilsyn er ved fremmøde, og det andet er elektronisk.

I ingen af de 7 tilfælde er det anført i detentionsrapporten at der er ført skærpet tilsyn (angives ifølge blanket P152 og den lokale blanket som et "S" ud for skærpede tilsyn). I et tilfælde (anbringelsen den 7. maj 2004 hvor der var flere tilsyn, herunder tilsyn med meget korte intervaller, jf. omtalen af sagen ovenfor) er der skrevet nej i rubrikken til angivelse af "skærpet tilsyn?". Da tilsyn under en foreløbig anbringelse altid skal være skærpede tilsyn, går jeg ud fra at denne rubrik i den lokale blanket tager sigte på notat om hvorvidt der i øvrigt er grundlag for (fortsat) skærpet tilsyn med den tilbageholdte, fx efter tilkendegivelse fra lægen herom ved lægetilsynet.

Da der ved anbringelsen den 7. maj 2004 var tale om flere tilsyn med korte intervaller som alle skete ved fremmøde, og da jeg går ud fra at "nej" i rubrikken om skærpet tilsyn i denne sag skal forstås i overensstemmelse med ovenstående, går jeg ud fra at tilsyn i denne sag har opfyldt kravet til skærpet tilsyn efter kundgørelsens § 19. Hvis det forholder sig sådan, burde Frederiksberg politi have markeret det i detentionsrapporten med et "S" ud for de skærpede tilsyn.

Ved anbringelserne den 23. maj og 5. juli 2004 kl. 22.33 hvor der var tale om henholdsvis at den foreløbige anbringelse kun varede i 26 minutter, og at der var to tilsyn ved fremmøde inden lægeundersøgelsen, men hvor det ikke kan ses hvornår det ene fandt sted, er der muligvis ligeledes tale om tilsyn i overensstemmelse med kravet om skærpet tilsyn. Hvis det forholder sig sådan, burde det have været markeret i detentionsrapporten med et "S".

I hvert fald i de resterende 4 sager har der ikke været ført skærpet tilsyn under den foreløbige detentionsanbringelse i henhold til kundgørelsens § 12, stk. 2, jf. § 19. Det er beklageligt.

Jeg går ud fra at politimesteren vil overveje at indskærpe over for de ansatte at der, jf. kundgørelsens § 12, stk. 2, skal føres skærpet tilsyn mens indsættelsen er foreløbig, og at skærpet tilsyn skal markeres med et "S".

I et tilfælde (en anbringelse den 7. april 2004) fremgår det af gengivelsen af lægens bemærkninger at den tilbageholdte skulle vækkes ved tilsyn, dvs. at der (også) efter ophøret af den foreløbige anbringelse skulle være et skærpet tilsyn – i form af fremmøde med vækning. Lægeundersøgelse fandt sted kl. 13.30, og de tre efterfølgende tilsyn ud af i alt ni efterfølgende tilsyn skete ved fremmøde, hvorefter der blev ført elektroniske tilsyn. (Som nævnt under pkt. 2.5.6. skal de to første tilsyn efter lægeundersøgelse ske ved fremmøde). Tilsyn skete i alle tilfælde med ca. 30 minutters mellemrum. Det fremgår ikke at den tilbageholdte blev vækket ved de tilsyn som skete ved fremmøde efter lægeundersøgelsen, men det går jeg ud fra.

Efter min opfattelse burde det være fremgået at der skete vækning i overensstemmelse med lægens tilkendegivelser ved de tre tilsyn ved fremmøde som fandt sted efter lægeundersøgelsen. Jeg går ud fra at det i forbindelse med sidste tilsyn ved fremmøde blev vurderet at det ikke længere var nødvendigt at vække den pågældende.

2.5.5. Noteringen af de foretagne tilsyn

Som anført ovenfor skal navnet på den polititjenestemand der har udført tilsynet, noteres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 18, stk. 5. Det er dog tilstrækkeligt at anføre initialer eller tjenestenummer hvis man derved på en sikker måde, fx via POLSAS, kan identificere de pågældende polititjenestemænd, jf. pkt. 2.4.2.

Klokkeslættet for hvornår tilsynet er ført, og arten af det tilsyn der er ført, skal efter bestemmelsen ligeledes noteres i detentionsrapporten.

I rapporten vedrørende anbringelsen den 7. april 2004 er der ved 5 af de 10 førte tilsyn noteret "KIM" som identifikation af den der har foretaget tilsynet.

I forbindelse med min inspektion af detentionen i Holbæk har Justitsministeriet i brev af 27. november 2003 anført følgende:

"For så vidt angår spørgsmålet om notering af navnet på den polititjenestemand, som for eksempel foretager visitation eller tilsyn ... kan det bekræftes, at det efter Justitsministeriets opfattelse ikke er hensigtsmæssigt alene at notere et fornavn, men at såvel fornavn som efternavn eller de initialer, som bruges som identifikation i forbindelse med politiets sagsstyringssystem, eller polititjenestemandens tjenestenummer bør anføres."

Jeg går ud fra at angivelsen "KIM" er initialer. Jeg går endvidere ud fra at angivelse af navn til identifikation i alle tilfælde sker enten ved fulde navn eller ved initialer (eller tjenestenummer).

Bortset fra i et tilfælde er det (også) i alle de øvrige tilfælde ved angivelse af initialer anført hvilken tjenestemand der har ført de enkelte tilsyn. I det ene tilfælde som vedrører anbringelsen den 23. maj 2004, er det ved ingen af de 14 tilsyn angivet hvem der har foretaget tilsynene. Jeg anser dog dette som et enkeltstående tilfælde.

I alle tilfælde er der angivet tidspunkt for de førte tilsyn.

I alle tilfælde er det ved angivelse af "E" eller "F" noteret hvilket tilsyn der er ført.

2.5.6. Karakteren af de udførte tilsyn mv.

De to første tilsyn skal som nævnt ifølge kundgørelsens § 18, stk. 2, ske ved fremmøde i detentionen.

Rigspolitichefen og Justitsministeriet har i sagen vedrørende min inspektion den 24. oktober 2001 af detentionen i Slagelse tilsluttet sig min fortolkning af bestemmelsen hvorefter den sigter til tilsyn efter lægeundersøgelsen. Uanset om der under den foreløbige detentionsanbringelse har været to tilsyn ved fremmøde, skal der således i alle tilfælde ske tilsyn ved fremmøde de første to gange efter lægeundersøgelsen (den endelige detentionsanbringelse). Selve lægetilsynet kan ikke medregnes i de to tilsyn. Rigspolitichefen har i en skrivelse til politikredsene præciseret at der skal være udført to personlige tilsyn af en detentionsanbragt efter lægeundersøgelse inden man kan benytte den elektroniske overvågning, og har over for mig oplyst at rigspolitiet ved revision af kundgørelsen ville foretage en præcisering af kundgørelsens § 18, stk. 2.

I sagen vedrørende anbringelsen den 23. maj 2004 var lægen fremme kl. 10.55, og samme tidspunkt er anført som tidspunktet for den endelige anbringelse. Kl. 10.58 er noteret et tilsyn ved fremmøde. Jeg antager at dette tilsyn fandt sted i forbindelse med lægeundersøgelsen således at det ikke er at betragte som et af de to ovennævnte tilsyn. De to næstfølgende tilsyn var henholdsvis et ved fremmøde og et elektronisk.

Såfremt ovenstående er udtryk for en korrekt opfattelse af situationen vedrørende anbringelsen den 23. maj 2004, er det kun i 2 af de 7 tilfælde (anbringelserne den 5. juli 2004 kl. 22.33 og den 7. april 2004) at de to første tilsyn efter lægeundersøgelsen er blevet ført ved fremmøde. Ved anbringelsen den 23. maj 2004 er det første tilsyn efter lægeundersøgelsen som nævnt blevet ført ved fremmøde. I et andet tilfælde (anbringelsen den 31. maj 2004) blev det første tilsyn efter lægeundersøgelsen ført elektronisk, og det andet blev ført ved fremmøde. I de resterende 3 tilfælde blev begge de to første tilsyn efter lægeundersøgelsen ført elektronisk.

Det er beklageligt at kundgørelsen kun er overholdt i 2 (eventuelt 3) af de 7 tilfælde på dette punkt – og det på trods af at Rigspolitechefen i en skrivelse til politikredsene har præciseret at der skal være udført to personlige tilsyn af en detentionsanbragt efter lægeundersøgelse inden man kan benytte den elektroniske overvågning.

Jeg henstiller til politimesteren at indskærpe pligten til personligt fremmøde de første to gange der udføres tilsyn med den detentionsanbragte efter endelig anbringelse i detentionen. Jeg beder om underretning om hvad der sker i den anledning.

I 4 af de 6 rapporter der er udfyldt på den lokale blanket, er der tilføjet bemærkninger i tilsynsruбрикаerne. (Der er, som tidligere nævnt, ikke separate rubrikker til angivelse heraf).

Efter kundgørelsens § 18, stk. 6, kan der i politikredsene fastsættes lokale bestemmelser om tilsynets forløb. Sådanne bestemmelser må dog ikke være lempeligere end kundgørelsens regler.

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse om der er fastsat sådanne lokale bestemmelser, og i givet fald vedlægge kopi heraf.

2.6. Løsladelsestidspunktet

Efter kundgørelsens § 20 skal tidspunktet for løsladelsen fremgå af detentionsrapporten og af POLSAS.

I 8 af de 9 tilfælde er der angivet et løsladelsestidspunkt i detentionsrapporten.

Jeg har ikke modtaget udskrifter fra POLSAS, men jeg går ud fra at løsladelsestidspunktet i alle tilfælde (tillige) er angivet heri.

2.7. Vejledning om klageadgang mv.

Efter § 21, stk. 1, i kundgørelsen skal den tilbageholdte efter udtagelse af detentionen vejledes om adgangen til at klage til Justitsministeriet over detentionsanbringelsen, om muligheden for at få en skriftlig begrundelse for anbringelsen og om muligheden for alkoholafvænning og -behandling.

Vejledning skal ske ved udlevering af Rigspolicehens pjece ”Hvor går du hen, når du går ud?” – som er udsendt i en ny, revideret udgave i forbindelse med ikrafttrædelsen af den nye kundgørelse – eller en lokalt udarbejdet pjece/blanket der indeholder de nævnte oplysninger.

Særlige forhold kan dog gøre at vejledning i et konkret tilfælde helt eller delvist kan undlades. Jeg sigter her til tilfælde hvor den pågældende ved tidligere lejligheder har modtaget vejledning, og til tilfælde hvor den detentionsanbragte udviser direkte modvilje mod at blive vejledt – eventuelt ved ikke at ville tage imod en pjece om alkoholafvænning og -behandling.

Efter kundgørelsens § 21, stk. 2, skal det i detentionsrapporten anføres at pågældende er vejledt i overensstemmelse med stk. 1 ved udlevering af pjece/blanket. Den detentionsrapport som Rigspolicechefen har udfærdiget, indeholder i overensstemmelse hermed en rubrik til angivelse af hvem der har udleveret pjece/blanket til den tilba-

geholdte. I den blanket som Frederiksberg politi anvender, er der – som nævnt under pkt. 2 – en rubrik der hedder ”vejledning til anholdte givet således:”. I dette felt er der en afkrydsningsmulighed der hedder ”misbrugsfolder udleveret”, som jeg, som tidligere nævnt, formoder refererer til folderen ”Hvor går du hen, når du går ud”. Som ved blanket P152 skal det angives hvem der har udleveret vejledningen.

I 5 af de 9 tilfælde er det angivet hvem der har vejledt den tilbageholdte, og afkrydset hvilken vejledning der er givet. I intet tilfælde fremgår det af rapporterne at der i forbindelse hermed er blevet udleveret eller tilbudt en misbrugsfolder. I et tilfælde (anbringelsen den 1. maj 2004) er det noteret øverst i feltet om vejledning at den tilbageholdte var uden for rækkevidde. Så vidt ses har det ikke hermed været hensigten at angive at der var tale om et af de særlige tilfælde som jeg har henvist til ovenfor, men at angive at der af nævnte grund ingen vejledning fandt sted i sagen, herunder heller ikke udlevering af misbrugsfolder. Den pågældende blev efter lægeundersøgelse hvor han blev beskrevet som ”vanskeligt kontaktbar”, kørt direkte på hospitalet, og han blev således ikke indsat endeligt, men alene foreløbigt, i detentionen.

Jeg går ud fra at § 21, stk. 1, finder anvendelse også i tilfælde hvor der alene sker foreløbig anbringelse i detentionen, men beder Justitsministeriet om at oplyse om det er korrekt antaget.

Som nævnt under pkt. 2 fik jeg under inspektionen oplyst at misbrugsfolderen ”Hvor går du hen, når du går ud” bliver udleveret ved løsladelse. Jeg går på denne baggrund ud fra at der – bortset fra i det ovenfor nævnte tilfælde – er udleveret eller tilbudt en sådan folder, og at der således er tale om en generel noteringsfejl i rapporterne. Det er beklageligt at der ikke er gjort notat om udlevering af denne folder. Jeg går som nævnt under pkt. 2 ud fra at politimesteren vil (overveje at) indskærpe notatpligten.

3. Opfølgning

Jeg beder om at politimesterens udtalelser mv. tilbagesendes gennem Justitsministeriet således at ministeriet kan komme med bemærkninger hertil.

4. Underretning

Denne rapport sendes til Politimesteren på Frederiksberg, Justitsministeriet, Rigspolitechefen og Folketingets Retsudvalg.

Lennart Frandsen

Inspektionschef